

INTERPELLATION TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2016-06-17
Besvaras senast
2016-08-29

Till statsminister Stefan Löfven (S)

2015/16:745 Besparingar i assistansersättningen

Personer med personlig assistans och deras anhöriga är i dag mycket oroliga. En ogin inställning hos den rödgröna regeringen tillsammans med allt snålare rättspraxis under lång tid och tuffare villkor för assistansanordnarna gör att många nu upplever frihetsreformen från 1994 som akut hotad.

Den rödgröna regeringen verkar sakna vilja och intresse att utveckla LSS och den personliga assistansen. Varje gång de talar om assistans ligger fokus på kostnadsökningar och fusk.

Den nytillsatta utredningen om LSS har ensidigt fokus på att minska kostnader. Ordet ”kostnader” nämns 41 gånger i direktivet, ”valfrihet” inte någon gång, och det enda resonemanget om ”goda levnadsvillkor” handlar om hur man ska kunna snäva in och begränsa vad det innebär.

I partiledardebatten den 15 juni sa statsministern att det är nödvändigt att se över systemet så att det inte finns några kostnadsökningar som inte är motiverade. Det håller vi med om! Men den analysen måste göras först.

Verkligheten är att sparkraven redan har börjat, innan utredningen ens har påbörjat sitt arbete. Regeringen har gett uttryckliga instruktioner till Försäkringskassan att dra ned på antalet timmar i assistansersättningen, och godkänt att utbetalningsreglerna skärps.

Till det kommer att rättspraxis under lång tid blivit allt snålare, och allt längre från hur reformen var tänkt när den genomfördes 1994. Sammantaget har det fått helt orimliga konsekvenser. Ansvaret övervältras på föräldrar och andra anhöriga som får dra ett mycket tungt lass. Både anhöriga och brukare som tidigare kunnat jobba tack vare assistans måste lämna sina jobb.

Samtidigt har villkoren för assistansanordnarna blivit allt tuffare. Schablonersättningen har haft låg eller ingen uppräknings alls under flera års tid, samtidigt som Försäkringskassan skärper utbetalningsreglerna. Snart är det bara kommunerna och de allra största assistansföretagen som finns kvar, och då försvinner en av grundtankarna med LSS – valfriheten.

Utredningen behövs, framför allt för att utveckla och förtydliga LSS så att människor får det stöd de behöver. Men det behövs redan nu tydliga besked att

personer med omfattande funktionsnedsättningar ska få möjlighet att leva, inte bara överleva.

Mot den bakgrunden undrar jag vilka besked regeringen kan ge redan nu för att lindra oron hos dem som behöver assistans för att leva som andra. Jag vill därför fråga statsminister Stefan Löfven:

Vilka initiativ är statsministern beredd att ta nu för att vända den negativa trend som beskrivs ovan när det gäller assistansersättningen?

.....

Bengt Eliasson (L)

Överlämnas enligt uppdrag

Lisa Gunnfors